

men i Retsvidenskaben var for, netop selv foretog os denne Lære: „Medlemmerne kunne udtale sig ved deres Ord, men Thinget har i det Hele kun een Maade at udtale sig paa; det er ved Afstemninger.“ Rigtigheden af denne Lære, navnlig for Finantsudvalgets Vedkommende, bliver klarere, naar man seer hen til Slutningen af Posten Nr. 60; thi der vedbliver man saaledes: „Udvalgets Fleertal knytter dertil det Ønske, at vore Skoleforhold i det Hele paany maatte tages under den næsteste Overveielse, navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Omfanget af det Arbeide, der paalægges Disciplene. Et Mindretal maa i den sidste Henseende særligt henlede Opmærksomheden paa, at der vistnok vilde vindes Meget ved istedetfor bestaaet Afgangsexamen som Betingelse for Afgang til Universitetet kun at kræve Modenhedsbeviis uden særlig Charaktertilføielse.“ Nu troer jeg dog virkelig, at de ærede Medlemmer i Salen, hvilke politiske Meninger de end ellers nære, maae give mig Ret deri, at de, da de skrev Navnene paa de Medlemmer, som vare deres Candidater til Udvalget for dette Finantsløvsforslag, derved aldeles ikke tage Hensyn til disse Herrers formeentlige Mening med Hensyn til Underviisningsspørgsmaal, Omfanget af det Arbeide, der paalægges Disciplene, Modenhedsbeviis uden særlig Charakter o. s. v. Jeg troer, at vi, der ikke ere Medlemmer af Finantsudvalget, ere virkelig med vore respective Meninger med Hensyn til Metropolitanstolen, med Hensyn til Spørgsmaalet om Omfanget af det Arbeide, der paalægges Disciplene ved de lærde Skoler, og med Hensyn til Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden eller Ikke-Hensigtsmæssigheden af en særlig Charaktertilføielse fuldkommen ligesaa meget kvalificerede ligeoverfor Ministeriet som Medlemmerne af Finantsudvalget. Det forekommer mig altsaa, at den hele Udtalelse, hvorved Udvalget her er fremkommet, enten lyder som en syndelig, tom og vrøskløs Naivitet, der passer særdeles lidet til den Lære af Finantsudvalgets ærede Formand, som jeg nys fremhævede, eller ogsaa er Finantsudvalget efterhaanden kommet ind paa en Afvei, paa den Afvei, hvorpaa i Slutningen af forrige Aarhundrede det bekjendte Velfærdsudvalg i Frank-

rig vandrede, idet det først fortæredede de andre Udvalgs Betydning og tilsidst var ifærd med at opløse Betydningen af den hele Forsamling, hvorfra det var udgaaet. Herimod maa man i saa Tilfælde protestere.

Formanden: Den sidste ærede Taler brugte i Begyndelsen af sit Foredrag den Udtalelse angaaende et Endringsforslag, der under en tidligere Forhandling blev vedtaget af Thingets Fleertal, at det blev vedtaget som Følge af, at et Medlem — som han betegnede — „kom“ til at stemme for det. Jeg finder mig foranlediget til at betegne en saadan Udtalelse som meget lidet passende; thi for det Første er det ikke passende, at et Medlem her anstiller en Undersøgelse om, af hvilke Grunde han antager, at et andet Medlem har stemt paa den ene eller anden Maade, og dertil kommer, at intet Forslag, der vedtages af Thinget, vedtages som Følge af noget enkelt Medlems Afstemning, men som en Følge af alle de Medlemmers Afstemning, der have stemt for Forslaget — og alle Stemmer, der afgives her, have lige megen Betydning.

Schiern: Maa jeg bede om Ordet til en kort Bemærkning.

Formanden: Ja, for en kort Bemærkning.

Schiern: Mine Ord vare ordret disse: „Idet den ærede Formand for Finantsudvalget kom til at reise sig imod sit eget Forslag.“

Oppermann: Den ærede sidste Taler har næret Frygt for Finantsudvalgets Permanents og navnlig dets Permanents udover Valgperioden; men hvis han nærmere vil undersøge de statistiske Forhold i denne Henseende, saa troer jeg virkelig, at denne Frygt vil i en meget væsentlig Grad forringes. Jeg veed ikke rettere, end at Omstiftelserne i Finantsudvalget fra Begyndelsen af have været store og endnu større end Omstiftelserne af Medlemmerne her i Salen. Vilde vi nemlig nærmere undersøge det, vilde vi finde, at der er kun to Medlemmer, der have deeltaget i Finantsud-